

ENTREVISTA A VICENT ROCHER

Vicent Rocher ha estat el principal creador, promotor i responsable de l'Associació Cultural Tossal Gros.

Al llarg d'aquesta entrevista explica alguns dels fets més destacables de l'entitat al llarg dels anys, així com els reptes de futur.

- Com van ser els inicis de la revista?

- Com tots els inicis, van ser prou durs, però també és cert que treballava molta gent. Pensa que aleshores el procés era manual, des d'escriure a màquina els articles fins a pegar-los per compondre la pàgina i fer les fotocòpies, reduccions... i encara així vam arribar a fer números de un nombre considerable de pàgines.

- Ara ja no te'n responsabilitzes tant.

- La revista té 14 anys i els 12 últims els he coordinat jo sol, des de fer les fotos fins a posar els exemplars dins els sobres.

Va arribar un punt en què estava tan fart que si hagués desaparegut no m'hauria sabut mal. A partir del número 85 vaig decidir desvincular-me de la revista per dedicar-me a altres coses, així que vaig reunir els col·laboradors i els ho vaig comunicar.

Hi havia dues opcions: deixar de publicar-la o fer-la entre tots, i van optar per la segona opció. Ara bé, jo continuo dins el consell de redacció.

- Després de 14 anys, la revista ha complert les vostres expectatives?

- Penso que sí. Però també és cert que hauria pogut aportar molt més si més gent hagués opinat, si s'haguera escrit o participat més. Hem tingut col·laboradors que han opinat sobre temes universals, però poques vegades sobre el poble, perquè això és difícil. Escriure d'un lloc on vius i que els lectors et troben diàriament pel carrer és molt difi-

cil. Sempre que alguna persona expressa la seva opinió rep crítiques, i això ha aturat a molta gent a qui li hagués agradat fer-la servir com a vehicle d'expressió.

I amb això, que es pareix molt a l'autocensura, hi ha el perill que la revista acabe sent un recull de troballes històriques. Però he de dir que sempre he publicat tot el que m'han portat, per això la revista és tan irregular en el nombre de planes, perquè depèn molt del material de què disposem.

A més, sempre he trobat a faltar més informació sobre el poble, sobre entitats amb pes al municipi com la Caixa Rural, i és una llàstima, perquè aglutina almenys un 90 per cent de l'activitat econòmica del poble.

- Però encara que hi haja mancances, n'estaràs satisfet.

- Quan miro el resultat global, evidentment, sí. Tossal Gros no deixa de ser un mitjà d'expressió i d'informació de la gent. Molts dels subscriptors viuen fora de les Coves, i

per a ells la revista s'ha convertit en aquella carta familiar que ja no els hi arriba.

A més, jo mateix i gent que conec se l'enquaderna. Pensa que és la història del poble, la nostra, i no la que contenen els llibres. A hores d'ara ja n'hi ha gent que pot veure el que va passar el mes que van néixer simplement agarrant una revista d'aleshores.

- Recordes algun moment difícil des d'aquell número zero de 1988?

- No hi ha un moment difícil. Tots els números han estat difícils: abans d'encarar la revista, vint hores de treball cada dos mesos, el tracte amb la gent, els que es queixen, el que no l'han rebuda perquè els ha

